

<http://physicsweb.org/article/news/6/5/11>

2002/05/17

چگاله‌ها بی‌با عمر - پیش‌تر

به دنبال تولید اولین چگاله‌ها بس - آین‌شتین [1] دائمی به وسیله‌ی پژوهش‌گرانی در ایالات متحده، نسل جدیدی از لیزرها ی اتمی دارد ظاهر می‌شود. ولفرانگ کیتلر [2] و همکارانش از مؤسسه‌ی فناوری ماساچوست [3]، می‌گویند دست‌یافته‌ی شان بزرگ‌ترین مانع در راه بارآوری لیزرها ی اتمی موج‌پیوسته را از میان بر می‌دارد. با چنین ابزارها بی‌می‌شود ویژه‌گی‌ها ی بنیادی ی ماده و نور را بررسی کرد. این‌ها برای کاربردها بی‌مثل لیتوگرافی ی اتمی و ساعت‌ها ی اتمی هم مفید‌اند [4].

چگاله بس - آین‌شتین یک ابر- فراسرده اتم‌ها ی گازی است، که حالت کوانتمی ی همه‌ی شان یکسان است. بنابراین همه را می‌شود با یک تابع موج توصیف کرد. این هم‌دوسی ی اتمی مانسته ی هم‌دوسی ی فتوون‌ها ی گسیلیده از لیزرها ی معمولی است. طی سال‌ها ی اخیر، فیزیک‌پیشه‌ها از این پدیده برای ساختن لیزرها بی‌استفاده کرده‌اند که اتم‌ها ی با امواج دُربُری [5] هم‌دوس می‌گسیلنند.

فعلاً این ابزارها فقط فوران‌ها ی کوتاه اتم‌ها ی هم‌دوس می‌گسیلنند، چون چگاله به سرعت تمام می‌شود. این لیزرها ی اتمی ی تپی ابزارها ی پژوهشی ی پرارزشی اند، اما وسیله‌ای که یک جریان - پیوسته ی اتم‌ها ی هم‌دوس بگسیلد هم کاربردها ی وسیعی دارد. برای ساختن لیزرها ی اتمی ی باریکه‌ی پیوسته، چگاله‌ها ی بادوام‌تری لازم است، و ساختن این‌ها سخت است، چون نمی‌شود درون یک چگاله ی موجود چگاله ی جدیدی ساخت.

برای ساختن چگاله، اتم‌ها را به روش تبخیر سرد می‌کنند و از دمای حدوداً صد میلی‌کلوین به دمای حدوداً صد نانوکلوین می‌رسانند. اگر این فرآیند درون یک چگاله انجام شود، اتم‌ها ی گرم‌تر چگاله را خراب می‌کنند. پس چگاله ی جدید را باید جای

دیگری درست کرد، وسپس به چگاله‌ی موجود افزود. تاکنون ممکن نبوده است چگاله‌ها را به این طریق منتقل و دریک چگاله‌ی دیگر ادغام کرد.

کیترله و هم‌کاران^۱ش، توانستند با استفاده از انبرک‌ها ی لیزری یک چگاله‌ی تازه را از اتفاق^۲ تولید به اتفاق^۳ علم منتقل کنند و براین مشکل غلبه کنند. انبرک^۴ لیزری شامل^۵ یک لیزر^۶ کانونی شده است، که در اتم‌ها یک دوقطبی ی الکترونیکی القا می‌کند. این دوقطبی اتم‌ها را به ناحیه‌ای می‌کشاند که شدت^۷ میدان^۸ الکترونیکی ی لیزر بیشینه است. به این ترتیب، با روشن کردن^۹ لیزر، جابه‌جا کردن^{۱۰} محل^{۱۱} کانونی شدن^{۱۲} آن، و خاموش کردن^{۱۳} آن، می‌شود اتم‌ها را جمع، جابه‌جا، و آزاد کرد.

گروه^{۱۴} کیترله، با استفاده از این روش به طور^{۱۵} پیوسته یک چگاله را ترمیم کرد، چنان که این چگاله هم‌واره بیش از یک میلیون اتم^{۱۶} سدیم داشت. آن‌ها می‌گویند با تصحیح‌ها یی در این آزمایش، می‌شود این تعداد را تا صد میلیون افزایش داد.

آنانت چیکاتور^[۶] (یکی از اعضا ی گروه) به فیزیکس‌وب^[۷] گفت: «چشم‌می چگاله‌ی پیوسته، اساسی‌ترین مرحله در راه ساخت^{۱۷} لیزر اتمی ی پیوسته است.» به گفته‌ی چیکاتور، همین حالا هم چندین روش برای استخراج^{۱۸} اتم از چگاله به شکل^{۱۹} باریکه وجود دارد. او می‌گوید: «علی‌الاصول، حالا هم می‌شود لیزر^{۲۰} پیوسته ساخت.»

[۱] Bose-Einstein

[۲] Wolfgang Ketterle

[۳] Massachusetts Institute of Technology

[۴] A. Chikkatur *et al*; Science (2002) to appear

[۵] de Broglie

[۶] Ananth Chikkatur

[۷] PhysicsWeb